

Тарраконъ и събралъ армията, незабавно тръгналъ противъ Аздрубала, Аннибалова братъ, расположенъ на лагеръ между Илитургисъ (днесъ Andujar) и Ментеза (днесъ San-Tome, близо до Casorla) въ планинитѣ. Клавдий Неронъ тѣй заобиколилъ и стѣснилъ Аздрубала, че послѣдния влѣзълъ въ прѣговори за прѣдаване, но само за да спечели време, и успѣлъ да изведе армията си отъ планинитѣ по скрити и трудни пѣтеки. Римския сенатъ, крайно недоволенъ отъ Клавдия Нерона, искалъ, но не знаялъ съ кого да го замѣсти. Тогава 24-годишния Публий Сципионъ изявилъ желание за това и, едновременно избранъ отъ народа, билъ испратенъ въ Испания. За помощникъ и съвѣтникъ му дали пропретора Силана и му дали още 10.000 души пѣхота и 1.000 души конница. Като излѣзълъ въ Испания, Сципионъ, по причина на напрѣдалото време на годината, расположилъ римската армия на зимни квартири. Аздрубалъ, Аннибалова братъ, билъ вече расположенъ на такива въ околноститѣ

на днешна Валенсия, Махонъ — около Сиера Морена, а другия Аздрубалъ — въ Гадесъ (днесъ Cadix).

Въ Сицилия, слѣдъ завръщанieto на Марцелла въ Римъ, мѣстото му заелъ претора Корнелий Цетегъ. 8.000 души картагенска пѣхота и 3.000 нумидийци излѣзли около Пахинския носъ и заели нѣколко съседни градове, но Цетегъ ги атакувалъ и ги истикалъ, а градоветѣ взелъ обратно. Около това време една картагенска ескадра блокирала Тарентския замъкъ, но по недостатъкъ на храна била принудена да се отгѣли.

Слѣдъ вземанieto на Капуа, римлянитѣ вече много по малко, сравнително съ по напрѣдъ, се страхували отъ Аннибала и за това сената испратилъ едина отъ двамата консули — Сулпиция, въ Гърция на мѣстото на Валерия Левина, а другия — Кнеия Фулвия, повикалъ въ Римъ, да произведе наборитѣ.

И тѣй похода въ тѣзи година билъ вече нагълно въ полза на римлянитѣ и неблагоприятенъ за Аннибала.

§ 43.

9-ия походъ въ 210 година.

Распрѣдѣленieto на римскитѣ армии; — измѣнението начина въ дѣйствиетата на Аннибала; — 2-то сражение при Хердоней; — сражението при Нумистръ; — прѣвземанieto на Новий Картагенъ отъ Сципиона.

Въ Римъ за тѣзи година били избрани: за консули — Маркъ Валерий Левинъ, който до тогава билъ въ Гърция, и Маркъ Клавдий Марцеллъ, покорителя на Сиракуза, а за претори — П. Манлий Вулзо, Л. Манлий Ацидинъ, Леторий и Цинций Алиментъ. Сената рѣшилъ да намали числото на дѣйствующитѣ войски въ Италия: 4 легиона счелъ за достатъчно да дѣйствуватъ противъ Аннибала, а 2 легиона въ Капуа — да охраняватъ Кампания и да застрашаватъ Лукания. Обсадата на

Тарентъ била пакъ отложена, тѣй като необходимо било по напрѣдъ да се довърши покорението на Сицилия, въ която картагенцитѣ заемали още Агригентъ, а нумидийския полководецъ Мутинъ я разорявалъ съ войскитѣ си. Цизалпинска Галлия се намирала още въ вѣстание, Етрурия се колебала, а жителитѣ на Арреций били готови да вѣстанатъ. За това било рѣшено: 1) противъ Аннибала да се води само малка война на постоветѣ, като постепенно му се отнематъ градоветѣ, располо-